

7.3 Gyvulininkystė

1. Perskaitytą tekstą, atsakykite į klausimus.

Gyvulininkystė – žemės ūkio šaka, apimanti naminių gyvulių, paukščių, kailinių žvėrelių auginimą ir veisimą, bičių laikymą. Gyvulininkystė gyventojus aprūpina maisto produktais (mėsa, pienu, riebalais, kiaušiniai, medumi), žaliava (vilna, odomis, šeriais, kailiais, kaulais), traukiamąja jėga (arkliais), organinėmis trąšomis (mėšlu). Iš gyvulininkystės produktų ir atliekų gaminami pašarai, vaistiniai preparatai. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę vietoj kolūkių bei tarybinių ūkių pradėjo kurtis žemės ūkio bendrovės, o dauguma stambiuųjų fermų sunyko. Dėl pernelyg didelės savikainos gyvulininkystės produkcija buvo nekonkurencinga pasaulinėje rinkoje. Į Lietuvą imta įvežti pigios produkcijos iš kitų šalių. XXI a. pradžioje Lietuvos žemės ūkiui, kartu ir gyvulininkystei, plėtojantis konkurencijos sąlygomis, ūkiai pamažu didėja, pradėta statyti modernias fermas. Nuo 1995 m. plėtojama nauja žemės ūkio šaka – mėsinė galvijininkystė. Padaugėjo mėsinių galvijų ir jų mišrūnų. Daugiau kaip pusė visų gyvulininkystės produktų gaunama iš galvijininkystės (pienas ir mėsa).

Lietuvoje paplitusios tradicinės gyvulininkystės šakos:

- pieninė ir mėsinė galvijininkystė,
- kiaulininkystė,
- paukštininkystė,
- arklininkystė,
- avininkystė,
- ožkininkystė,
- kailinė žvėrininkystė,
- triušininkystė
- bitininkystė.

Lietuvoje puoselėjamos ir saugomos senosios Lietuvos ūkinių gyvūnų veislės.

Pagal Eleną Valančienę, Darių Česnavičių. „Lietuva. Europa. Pasaulis.“; „Visuotinę lietuvių enciklopediją“

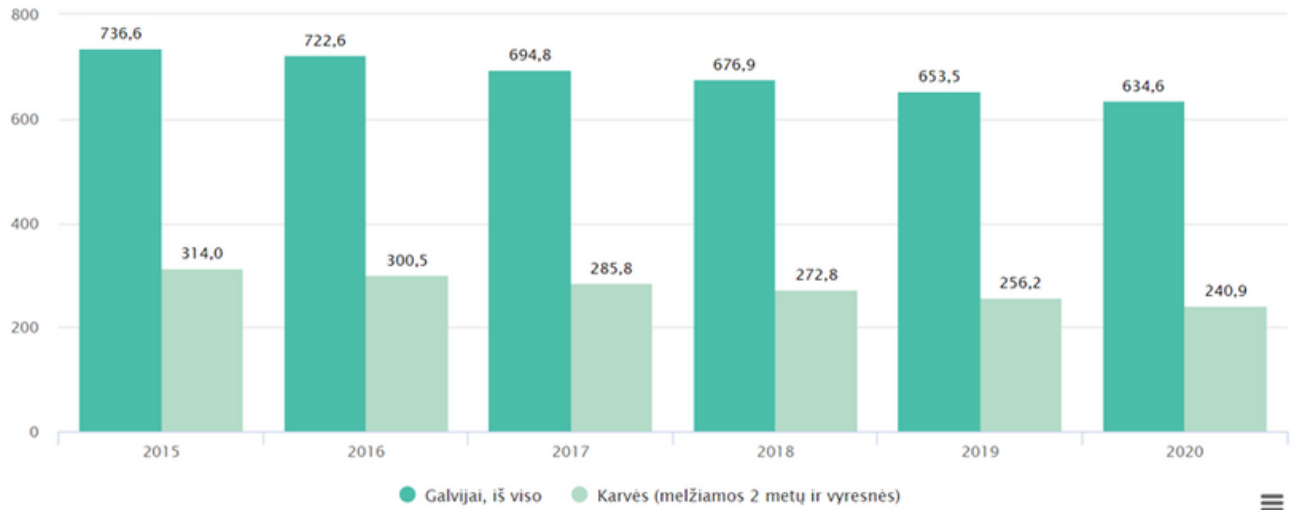
1. Kuo svarbi gyvulininkystės ūkio šaka?

1. Kodėl svarbu išlaikyti senąsias gyvūnų veisles?

7.3 Gyvulininkystė

2. Išnagrinėkite diagramą ir parašykite išvadas.

Galvijų skaičius 2015–2020 m. (metų pradžioje, tūkst.)

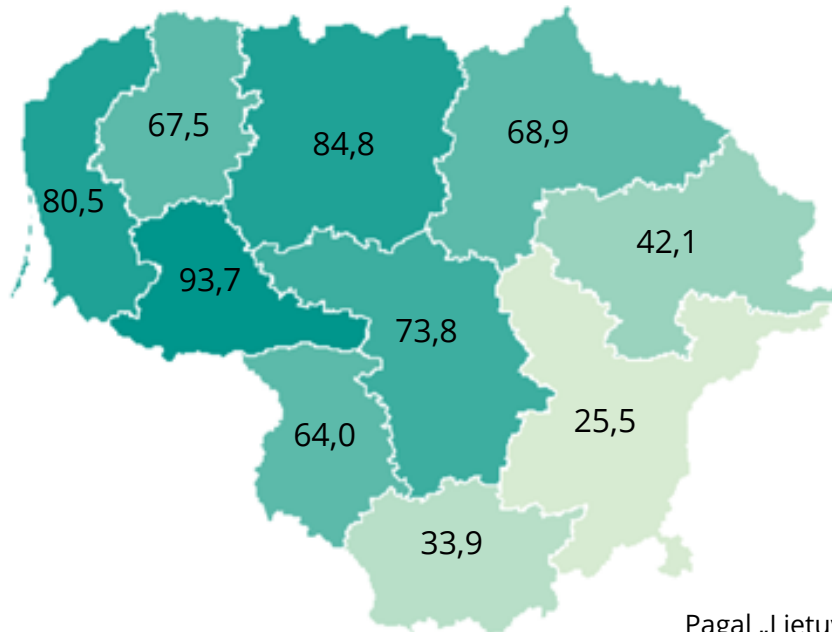

Pagal „Lietuvos statistiką“

3. Išnagrinėkite pateiktus duomenis ir parašykite išvadas.

Galvijų skaičius apskrityse 2020 m. (metų pradžioje, tūkst.)

Pagal „Lietuvos statistiką“

